

Bilag 6.

DANSK ARBEJDSGIVERFORENING

Den 11. december 1967.

I anledning af det i folketinget den 5. december d. å. fremsatte lovforslag om ændret dyrtidsregulering ønsker Dansk Arbejdsgiverforening over for udvalget at fremkomme med følgende bemærkninger:

På det private arbejdsmarked fastlægges løn- og arbejdsvilkår ved overenskomster, der afsluttes mellem arbejdsmarkedets parter for perioder af aftalt længde, og overenskomsternes overholdelse er for begge parter et aldeles fast princip. Parternes frihed til ved overenskomstmæssige aftaler selv at fastlægge og håndhæve vilkårene på dette vigtige område er et væsentligt træk i vort samfundsliv.

Ved forhandlinger om overenskomsternes fornyelse må det for de forhandlende parter være en selvfølgelig forudsætning, at de løn- og arbejdsvilkår, om hvilke der opnås enighed, får gyldighed for den kommende overenskomstperiode og ikke ændres ved indgreb af lovgivningsmagten eller på anden måde. Er denne forudsætning ikke til stede, og opstår der usikkerhed om indgæede aftalers gyldighed, rokkes selve grundlaget for overenskomstforhandlingerne. En svækkelse af tilliden til, at de rettigheder og forpligtelser, som de kollektive overenskomster fastlægger for organisationerne og deres medlemmer, bevares i overenskomstperioden, vil undergrave respekten for overenskomsterne og deres efterlevelse, og for organisationernes fremtidige overenskomstforhandlinger vil følgerne kunne blive meget alvorlige.

Det nu fremsatte lovforslag indebærer et indgreb i de overenskomster, der er indgået mellem arbejdsmarkedets parter med gyl-

dighed til foråret 1969. At dette indgreb ikke er vendt imod arbejdsgiverne, men tager sigte på en arbejderne tillagt ret til pristalsregulering af lønningerne, kan ikke ændre Arbejdsgiverforeningens til stadighed fastholdte opfattelse af den fundamentale betydning, man må tillægge overenskomsternes ukrænkelighed.

Arbejdsgiverforeningen vender sig derfor imod det foreslåede indgreb og fraråder på det alvorligste lovforslagets gennemførelse.

Arbejdsgiverforeningen deler fuldt ud den opfattelse, som arbejdsministeren gav udtryk for i sin forelæggelsestale, at hensynet til konkurrenceevnen — som på længere sigt er en forudsætning for en høj beskæftigelsesgrad — nødvendiggør en stabilisering af omkostningsniveauet og dermed også en afdæmpning af lønudviklingen.

Regering og folketing har imidlertid andre og mere virksomme midler til rådighed til opnåelse af dette mål end et vilkårligt indgreb i de kollektive overenskomster. Lønudviklingen fremstår nemlig som det samlede resultat af overenskomstmæssige lønforhøjelser, af pristalsreguleringen og af en lønglidning, der i de senere år har udgjort omkring halvdelen af den samlede lønstigning, og virkningen af disse tre kilder til lønbevægelser må, som det fremgår af den i henhold til folketingsbeslutning af 2. juni 1965 afgivne betænkning om inflationens årsager, vurderes som en helhed. Følgelig vil det med lovforslaget tilsigtede mål ikke kunne nås, hvis betingelserne for lønglidning fortsat er til stede, og det vil de være, såfremt der opretholdes et almindeligt efterspørgselspres.